

**MIND
VIEW**

241

**rock-metal
lifestyle
magazine**

**Imperia - Devil Driver - T.S.O.
Japanische Kampfhörspiele
Rotten Sound - Steak Number 8**

EVIL

70000 TONS OF METAL

WWW.70000TONS.COM

"The trip of your lifetime"

Ooit gedacht dat een cruise door de Caraïben alleen weggelegd was voor oudere mensen? Ooit gedacht dat zo'n trip per boot langs die eilanden maar een saale bedoening is? Ooit gedacht dat metal en cruiseschepen niet compatibel waren? Totaal verkeerd gedacht. Na vier dagen op de Majesty Of The Seas zijn we er zeker van dat luxe af en toe heel plezant en absoluut verenigbaar is met metal. Lees maar waarom.

DEEL 4

DAG 4

Donderdag 27 januari 2011

De laatste dag aan boord van de Majesty of The Sea bracht ons een zee die heel wat ruwer is dan de voorgaande dagen. Een echte uitdaging voor zowel de bands als de fans. De deining van het schip is alles behalve interessant voor de mensen die net zoals wij een flinke kate hebben. Om wakker te worden en ons wat meer thuis te voelen gingen we al in de vroege ochtend op pad voor het tweede concert van Swasbuckle. Met hun piratenoutfit en palmbomen als decoratie van hun podium pasten ze natuurlijk perfect in het plaatje van de cruise. Muzikaal zorgden ze niet bepaald voor een hoogtepunt, maar het hielp wel om terug een beetje op onze positieven te komen.

De volgende band stond buiten bij het zwembad. Voor de tweede keer betraden de heren van Sanctuary het podium. Op deze tweede show trakteerden de heren op de resterende songs van hun twee albums. Veel leven was er nog niet op een moment dat iedereen eerder aan ontbijten dan aan headbangen dacht. Ook de act van Sanctuary was beduidend minder dan bij hun eerste passage. Zanger Warrel Dane had problemen om de hoge noten uit het verleden te halen, maar de toeschouwers bedankten de band na elke song toch met een braaf applaus.

CHUCK BILLY IMPROVISEERT

Wie wel profiteerde van de late ontbijters was ex-Scoprions gitarist Uli Jon Roth die rond lunchtijd op de poolstage werd verwacht. Heel wat gegadigden waren naar dat podium afgezakt om de man aan het werk te zien. Gewoontegetrouw stond hij weer extatisch te spelen nauwlettend in het oog gehouden door Chuck Billy. De gitaargod riep de thrashlegende het podium op. Die kreeg prompt een tekstblaadje in zijn handen gedrukt en kon daarmee de vocalen verzorgen van "Sails of Charon". Voor het eerst die dag hoorden we heel wat goedkeurende geluiden uit het publiek opstijgen.

De winnaar van deze vierde dag aan boord was ongetwijfeld Bass-T van Crippler. Hij was een van de gelukkige metalberoemdheden aan boord die mee op de foto mochten met de kapitein van het schip. Samen met Russ Bergquist (Dusk Machine), Simone Simons (Epica) en Chuck Billy (Testament), om er maar een paar te noemen, ging hij gewillig mee op de foto. Zij kregen wat uitleg mee over hoe het op het schip allemaal precies werkt. Ondertussen probeerde de aanwezige bemanning een van de rocksterren uit de kapiteinsstoel te krijgen.

BELLY SPLASH CONTEST

Jammer genoeg misten we ondertussen de finale van de 'Belly-Splash'-contest, maar later die avond mocht zangeres Britta op de foto met de winnaar. Ja, ze leek wel heel smal op die foto. In plaats van verder te gaan genieten op het dek van het bier en de zon, verplaatsten we ons naar het theater waar **Obituary** het podium onveilig maakte. Het geluid was goed en de setlist was meer dan interessant, maar er zat geen vuur in het optreden. De uitmuntende muzikanten en de overdonderende stem van John Tardy konden niet verbloemen dat de show vervelend overkwam.

Hetzelfde gevoel kregen we bij het all star project **Twilight Of The Gods**. Deze kerels brachten een tributeshow ter ere van Bathory, wat op zich een lovenswaardig initiatief was. Muzikaal kwamen ze zelfs zeer dicht aankloppen bij de originele nummers. Maar de statische show was nefast voor de epische Bathory-klanken van "Hammerheart" of "Blood Fire Death" die over de oceaan waaiden. De toeschouwers applaudisseerden wel, maar dat was eerder een eerbetoon aan Quorthon dan aan de muzikanten van Twilight.

SABATON IN HET WATER

Gelukkig gooide **Death Angel** even later wel de knuppel in het hoenderhok en maakte er een echt feestje van. De meute reageerde overenthousiast bij elk woord dat Mark Oseguda zei. De band had het optreden geweid aan hun 'Act III'-album, zodat voor het eerst in jaren "The Organization" en de ballad "Veil of Deception" live te genieten viel. Vanaf de eerste tot de laatste noot was dit een waar nekbrekersfeestje en een van de beste Death Angel-optredens ooit. Smash hit "Thrashers", dat nog urenlang zou nagalmen over het zoute water, sloot het een van de beste gigs van de cruise af.

Na een korte rustpauze daagden de Zweedse oorlogshelden van **Sabaton** op bij het zwembad voor hun tweede zeeslag. Net zoals eerder op de trip kregen ze de menigte in beweging met hun fantastische show. De fans werden steeds wilder en vierden een groot feestje voor het podium. De heren hadden weinig zin om 's anderdaags al van boord te gaan, omdat ze het zo naar hun zin hadden tijdens deze reis. Zanger Joakim was heel goed gezind deze laatste dag en tijdens het laatste nummer dook hij het publiek in voor wat crowdsurfing. Jammer voor hem begrepen de fans die geste verkeerd en in plaats van hem terug richting podium te dragen ging het richting zwembad waar hij deskundig in het water gedropt werd. Joakim kon er zelf ook hartelijk om lachen en zal dit tweede optreden aanbod van de Majesty niet lichtelijk vergeten.

OPPERSTE VERVOERING

Op hetzelfde tijdstip van de watercapriolen van mijnheer Broden stonden de heren van Trouble in de Spectrum Lounge hun ding te doen voor de weinige fans die niet bij het zwembad stonden. De doomsterren uit Chicago lieten een verbluffende prestatie van het gitaarduo Franklin / Wartell enerzijds en hun charismatische brulboei Kory Clarke optekenen. De heren brachten vooral oude songs ten gehore met tussendoor het gloednieuwe "Sucker", waarmee ze meteen het bewijs leverden dat Trouble nog toekomst heeft.

Chuck Billy en zijn Testament taptten voor hun tweede optreden in het Theater vooral uit hun album "The New Order" dat volledig voor de bijl ging. Dat ging er, net als het "Legacy"-optreden enkele dagen eerder, in als zoete koek bij de fans. Wanneer Billy "Into The Pit" aankondigde barstte de pit vooraan meteen uit zijn voegen. De headbangende menige was in opperste vervoering. Opnieuw een uitmuntende show van de Amerikaanse thrashlegende op een, volgens Chuck, fantastische cruise, waarna hij de set afsloot met "D.N.R."

Voor we naar het volgende optreden op ons lijstje trokken, passeerden we bij Korpklaant. Hian folk metal met accordeon en elektrische viool is de perfecte achtergrondmuziek voor dronken avonden, maar ook hier op het schip werkte hun muziek. Het publiek danste, sprong en feestte op songs als "Happy Little Boozer" en "Vodka".

NONKEL TOM FAALT

Het gekozen optreden was echter een tegenvaller. Die zelfverklaarde Angelripper leed wellicht niet als enige onder de tocht op de boot. De stem van Sodom's Uncle Tom was allesbehalve goed. Bij een song als "Blasphemer" kan je daar nog inkomen, maar zo zingen op een nummer als "Remember The Fallen" is een misdaad van de ergste soort. Het kan natuurlijk zijn dat de alcohol en de airco zijn stembanden teisterden, maar wat de reden van zijn falen ook mag zijn, het zorgde voor een kleine tragedie. Muzikaal was het zeker niet slecht en ook het publiek had er nauwelijks aandacht voor, want zij bleven gewoon doorfeesten. Tijdens het Duitstalige "Ausgebombt" kreeg de man vocale steun van een groot deel van de menigte.

Na een laatste avondmaal aan het buffet ging het terug naar het zwembad, waar het Portugese Moonspell klaarstond voor hun tweede optreden. Fernando en co grepen terug naar de eerste drie albums en zorgden voor een van de hoogtepunten tijdens de trip. Het dankbare publiek betoonde hun verering in opperste luim.

ZATTE SCHAFFER KLAUTERT PODIUM OP

Het tweede optreden van Blind Guardian in het theater zorgde voor een overvolle zaal en voor het eerst zagen we een dronkeman het podium opklimmen. Nota bene Jon Schaffer van Iced Earth vereerde Blind Guardian met een ongepland bezoek. Hij verheerlijkte de cruise en schreeuwde zijn liefde voor de band uit voor een volle zaal. Kort daarna was het de beurt aan een wel uitgenodigde gast. Gamma Ray's Kai Hansen stapte het podium op voor een duet met Hansi. Samen brachten ze een meer dan gesmaakte versie van "Valhalla". De setlist was voor de rest nagenoeg dezelfde als tijdens de eerste set. Alleen op het eind trakteerden de heren hun publiek op een extraatje met "Barbara Ann", waarbij ze vocale steun kregen van zowel Kai Hansen als Jon Schaffer.

Omdat het de laatste dag aan bood was, kregen we de planning toegestopt voor het uitchecken. Ten laatste om twaalf uur 's nachts moest onze bagage voor de kajuitsdeur staan. Als Duitsers kregen wij daar een raar gevoel bij. Je geeft je kredietkaart toch ook niet zomaar aan een ober om hem er mee weg te zien gaan? Waarom zouden we onze bagage onbewaakt voor onze deur zetten? In Amerika blijkt zoiets de normaalste zaak van de wereld.

OBITUARY IN REDDINGSVEST

Daar alle passagiers het schip moesten verlaten om negen uur 's morgens, vulde Amon Amarth ons laatste concertuurtje op. Opnieuw zorgden de Zweden voor stevig vuurwerk aan boord en naast de te verwachten hits, speelden ze een aantal andere nummers dan tijdens hun eerste passage. Johan Hegg en zijn vikingen trotseerden de sterke wind en speelden zoals mannen dat horen te doen: veel moshactie, een krachtige sound en een grootste show. Amon Amarth gooide alle remmen los en liet alle hoeken van hun kunnen zien, alvorens ze ons terug naar onze "cellen" stuurden met afsluiter "Pursuit Of Vikings". Tussendoor waren de heren van Obituary het podium opgeklimmen met reddingsvesten aan om hun interpretatie van de Viking-gevechten na te spelen. Dat is metal, dat is leuk, dat is 70.000 Tons of Metal!

Om negen uur moesten we dus van boord, want de Majesty Of The Seas zou diezelfde avond vertrekken met een nieuwe lading, normale passagiers deze keer. Ik vraag me af of ze evenveel plezier met hen zullen hebben als met die 2038, vooral langharige, metalheads, waarmee ze de voorbije vier dagen over de oceaan voeren. Wij betwijfelen het. Een ding staat vast volgens de organisatie: ook in 2012 zal er een nieuwe cruise georganiseerd worden met een andere bestemming. Over de eerste editie kunnen we zeggen dat, ondanks het feit dat het een dure onderneming is, die trip elke eurocent waard was. De ervaring is onbeschrijflijk.

De dag erna: Vrijdag 28 januari 2011

Eindelijk verlaten de ratten het zinkende schip. Het is vrijdagochtend acht uur. Iedereen werd op deck vier verwacht alvorens het schip te verlaten. Wie goed rondkeek merkte dat het zware feestje van de afgelopen nacht in een competitie veranderd was om met de grootste wallen onder de ogen van boord te kunnen komen. We namen een taxi naar het hotel, waar we samen met Crippler de laatste nacht van onze reis zouden doorbrengen. Om twee uur 's nachts trokken we voor de laatste keer naar het strand om nog enkele biertjes, verpakt in een bruine papieren zak, te nuttigen.

3 LITER JACK DANIELS

De grootste uitdaging hadden we dan al achter de rug. Aan boord hadden we in de taks vrije winkel een fles Jack Daniels van drie liter gekocht. En hoewel vier dagen alcohol bij sommigen al heel wat sporen had nagelaten, bleek 's morgens dat de fles helemaal leeg was. Hoedje af voor de volhouders

Onze vlucht terug naar Europa verliep voorspoedig. Dankzij een staartwind landden we een uur vroeger dan gepland. Daar het een nachtvlucht betrof, was iedereen verzonken in zijn eigen mijmeringen. Een ding was zeker: na deze reis zouden we ons nooit meer moeten afvragen wat Chuck Billy als ontbijt eet. Of hoe het zou klinken als Rob Dukes "YMCA" zingt in een karaokebar. Of dat Burton C. Bell weet hoe hij Black Jack moet spelen?

In plaats daarvan vroegen we ons af waar onze stemmen heen waren, of we ooit al zo gestorven hadden, hoeveel mensen er hun behoefte hadden gedaan in het zwembad en of al die zon wel goed was voor ons gestel en de belangrijkste vraag van allemaal: hoe groot zijn de ballen van een gast die een fucking cruiseschip uitleent aan een metalfestival? Andy, wees er zeker van, volgend jaar zien we elkaar weer!!!

Enkele commentaren van eminente personen:

"70000 tons of Metal is echt plezant en ontspannend. Dit is een trip die je maar een keer in je leven meemaakt en wellicht de beste manier om de winter te ontlopen. Het was als vakantie, al moesten we dan optreden (lacht)."
(Johan Hegg, Amon Amarth)

"Ik vind die cruise een schitterend idee. Bands en fans hebben zich kostelijk geamuseerd. Deze trip is een geheel nieuwe benadering. Hoewel het peperduur is voor iedereen, hebben we allemaal plezier gemaakt. Wij hebben er veel aan gehad om samen met al die fans en bands op te trekken."
(Jon Schaffer, Iced Earth)

"Verbazend: de scheepscrow die de boel runt, de metalheads and al die bands. Kijk een rond man, het is duidelijk dat die cruise een totaal succes is deze eerste editie. Wij zijn klaar voor meer."
(Chuck Billy, Testament)

"Eerst vermoedden we dat het niet zo macheren, maar de organisatoren hebben ons ongelijk aangetoond. Het was een geweldige reis. Het was vakantie. De mensen waren zeer vriendelijk, want van geweld was er geen spraken. Zo hoort het!"
(Uli Jon Roth)

"Het is raar... maar echt plezant. Een eigenaardige trip."
(Warrel Dane, Nevermore/Sanctuary)

"Een heel coole happening. De organisatoren hebben fans en bands bij elkaar gezet als één grote familie. De logistieke organisatie is dik in orde. Dat contact met de fans is echt cool."
(Gene Hoglan, Fear Factory)

"Deze cruise is fantastisch omwille van de relatie tussen bands en fans. Ik heb me nog nooit zo hard geamuseerd tussen twee gigs dan op deze cruise."
(Kai Hansen, Gamma Ray)

"Ik vind het geweldig dat ik hier ben. Alles is hier perfect: de organisatie, het weer, het eten. Het beste is dat je overal bier kan kopen en kan feesten met de bands."
(Jordi, 29-jarige Spanjaard)

"Awesome! Ik denk nog steeds dat dit een droom is. Ik heb daarjuist een pint gedronken met Exodus. Werkelijk de trip van mijn leven. Het enige nadeel is de prijs die ze vragen voor een kajuit."
(Dan, 31-jarige Amerikaan)

"Aanvankelijk twijfelde ik of dit zijn geld wel waard zou zijn. Maar nu moet ik zeggen dat het elke fucking penny waard was. Het feest, het weer en de boot waren totaal van de pot gerukt. Om van de obers die overal bier schenkten nog te zwijgen. Bedankt organisatoren voor alles."
(Tom, 36-jarige Fin)

"Deze cruise heeft me helemaal afgemat. Wat een indrukwekkende trip, het gaat me enkele weken kosten om te beseffen wat we hier gedaan hebben. Ik heb Moonspel en Dark Tranquillity ontmoet en dat waren dromen die uitkwamen."
(Michael, 24-jarige Australiër)

"Effectief de trip van mijn leven. Overall kan je hier met bandleden praten en ze zijn niet te beroerd om een pint met jou te drinken of je een handtekening te geven. Dat is ongelooflijk. De catering aan boord was heerlijk. Alleen de kajuitprijzen zijn veel te hoog, hoewel ze redelijk comfortabel zijn."
(Nick, 43-jarige Engelsman)

Hiermee komt er een einde aan het relaas van een vierdaagse metalreis op zee. Wij danken alvast Björn, Marc, Katja en Cripper omdat ze de Mindviewlezer met dit stuk wilden verwennen de voorbije weken.

